

ника на Царка. Той е младъ човѣкъ, съ кожена папка подъ мишница, самоувѣренъ, съ дигнато чело, засѣнчено отъ буйна черна коса. Облеченъ съ черъ жакетъ, съ ржжавици, застана до стария си колега — Андрея Голѣмановъ, сне ржжавица и като се ржкува, безъ много да говори, седна до него, и почна да вади белѣжкитѣ си.

— Ще чуемъ какъ Захари Червенобрежки ще си криви душата, — съ насмѣщка се обади едина отъ тримата.

— Той не е консерваторъ, като Голѣманова, — го настѣпа другия.

И може би тѣ щѣха да си размѣнятъ по нѣкоя острога, но разсилния отвори вратата за да даде пѣхъ на прокурора и всички се смѣлчаха.